

DIYAGONIAI

444

WHOSE AGENCY?

İMTİYAZ SAHİBİ
Emirhan Alkan

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Emirhan Alkan

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Ömer Çayır

HALKLA İLİŞKİLER VE REKLAM
iletisim@diyagonal.net

EDİTÖRLER
Berkay Eren Günay
İzzet Emir Töngü
Y.Derin Aktay

YAZARLAR
Alperen Doğru
Altuğ Aktaş
Caner Erişgin
Cem Arber
Mert Güven
Ozan Elçi
Özgür Gözüaçık
Dilara Bostaş
Umut Özden

TASARIM
WHOSE AGENCY

**B
E
R
K
A
N**

**K
U
T
L
U**

CANER ERİŞGİN

BU AYKI YAZIMDA ÜLKEMİZDE FUTBOLUN SINIRLI YETENEKLE DEĞERSİZ GÖRÜLEN, AMA YERİNDE KULLANILDIĞINDA BİR O KADAR YARARLI OLAN GÖREV ADAMLARINDAN BAHSETMEK İSTİYORUM. BUNLARIN BAŞINDA, GÖSTERİLEN TEPKİLERDEN DOLAYI BİR NEVİ REHABİLİTASYON İÇİN YARIM DÖNEM DE OLSA İTALYA'YA GİDEN VE ARDINDAN DÖNDÜĞÜNDE GEREK İHTİYAÇ OLMASINDAN, GEREKSE ZİHİNSEL OLARAK DAHA İYİ DURUMA GELMESİNDEN MİDİR BİLİNMEZ; FORMAYI SON DÖNEMDE HİÇ BIRAKMAYAN BİR İSİM VAR: **BERKAN KUTLU!**

DIYAGONAL

**Futbolda, 'her zaman 2x2=4
etmez' diye bir söz var.
Örneğin; Genoa'da rotasyona
dahi zor giren bir isim olan
Berkan Kutlu, Türkiye'de
Genoa'dan çok daha büyük bir
kulüp olan Galatasaray'da
nasıl bu kadar fazla forma
şansı bulabiliyor? Bunun tabii
ki birçok nedeni var.
Fakat oynadığında nasıl bu
kadar yararlı olabiliyor?
Her zaman hazır olmayı
nasıl sağlayabiliyor?**

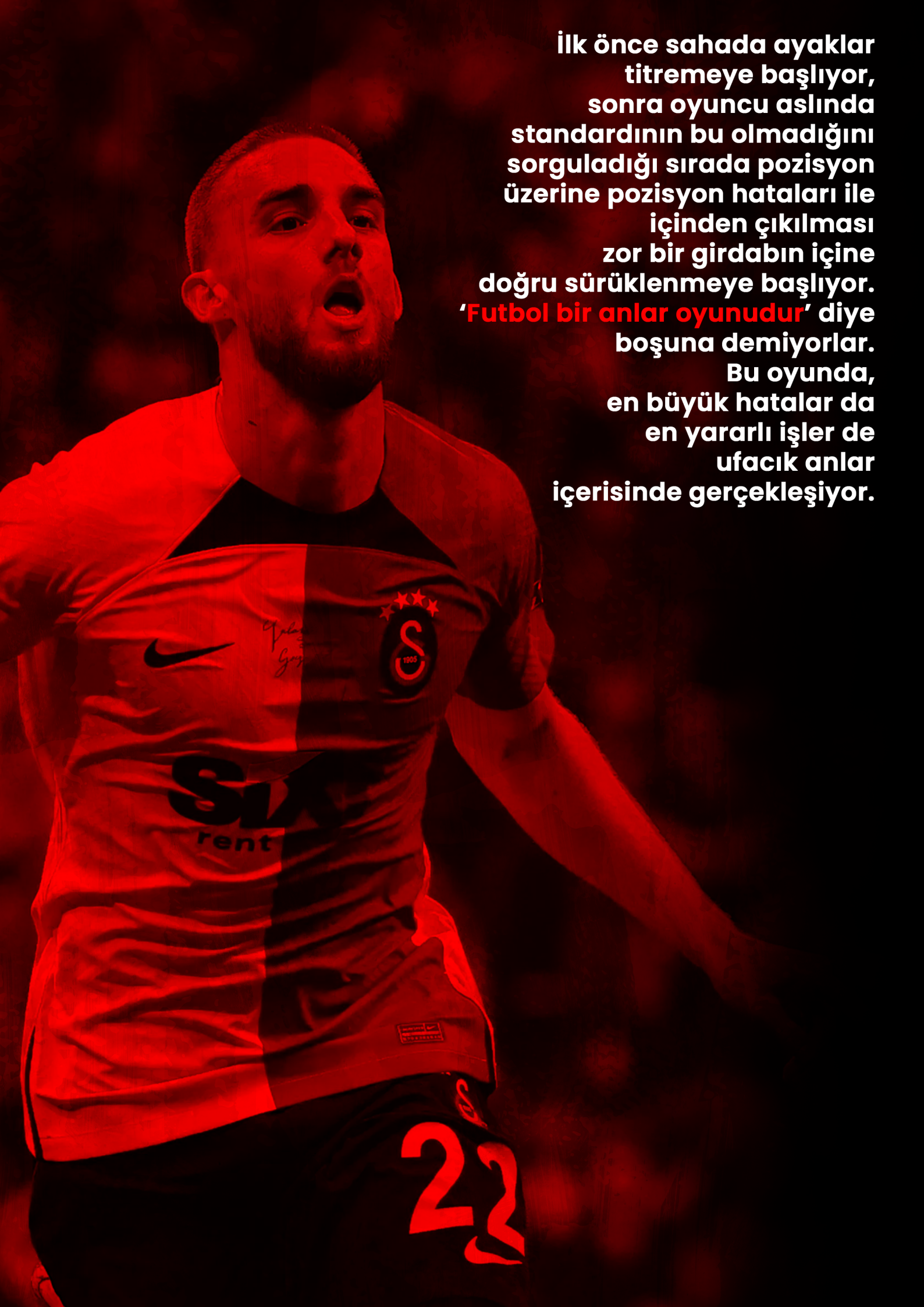
**'Daha düşük bir takımda
oynamıyor diye burada da
süre verilmemesi' gerektiği
düşüncesi, zihinlerimizde
KOCAMAN BİR PRANGA.**

Olumsuz bir durumda ilk eleştiriler haliyle hep buradan yapılıyor. Berkan Kutlu belki her zaman 11 oyuncusu olmayacak. Ama takımın kadrosunda stoperler olmadığına, sol bek alternatifleri olmadığına görevlerini eksiksiz yapmaya çalışan üçüncü bir seçenek olması, özellikle Süper Lig’de her zaman güven verir. Futbolda her zaman üçüncü seçeneği de düşünmekte fayda var sonuçta. Bu üçüncü seçenekte, farklı mevkilerde oynadığında mırın kırın eden oyuncular yerine; takımın neferi olan oyuncu grubundan bahsediyorum. Berkan Kutlu için **“Galatasaray’ın oyuncusu değil”** söylemleri, **“ayak kalitesi bu kadar kötü olan bir oyuncu nasıl Galatasaray’da forma giyebilir?”** soruları, hatırlarsanız oldukça gündeme geliyordu. Oyuncunun sahaya koyduğu azim ve kararlılıkla ilgilenen kişi sayısı oldukça azdı. Hatta faturaların çoğu milyon eurolar kazanan yıldız oyunculardansa, Berkan gibi oyunculara kesiliyor ve en zor zamanda takımın ‘hamallığını’ başarılı şekilde yapmalarına rağmen en zor durumda kalanlar yine onlar oluyordu.

Futboldaki en önemli şeylerden biri bildiğiniz üzere takımda oluşması gereken denge unsuru. Kulüplerimiz çok fazla yıldız oyuncuyu getirip başarılı olacağını sanarken, çoğu zaman bahsettiğim oyuncularını görmezden geliyorlar. Bu oyuncu grubu aslında doğru kullanıldığında takıma balans ayarı veren ve dengeli bir takım oluşmasını sağlayan en önemli unsurların başında geliyorken eleştirilere maruz kalıp, yaptıklarının görmezden gelinmeleri gerçekten içler acısı. Özellikle Türkiye’de Berkan gibi durumda kalan ve bununla başa çıkabilen oyuncu sayısı oldukça az. Buna Fenerbahçe’den Panathinaikos’a giden Samet Akaydın’ı da ekleyebiliriz. **Çünkü yeteneğin sınırlı kaldığı, tepkinin en fazla olduğu yerde zihinsel sınav oldukça sert bir şekilde kendini gösteriyor.**

İlk önce sahada ayaklar
titremeye başlıyor,
sonra oyuncu aslında
standarının bu olmadığını
sorguladığı sırada pozisyon
üzerine pozisyon hataları ile
içinden çıkılması
zor bir girdabın içine
doğru sürüklenmeye başlıyor.
'Futbol bir anlar oyunudur' diye
boşuna demiyorlar.
Bu oyunda,
en büyük hatalar da
en yararlı işler de
ufacık anlar
içerisinde gerçekleşiyor.

Dünyadaki en büyük menajerlerin teknik-taktikten daha çok iletişimin öneminden bahsettikleri açıklamalarına birçok kez şahit olmuşuzdur. Bunun nedeni aslında tam olarak bahsettiğim konuya dayanıyor. Başarılı teknik direktörlerin çoğu, iletişimi kuvvetli olduğu için oyuncusunu tepkileri üzerine çekmişken onu o girdabın içerisine girmeden yakalayabiliyor. Eğer bu tip oyuncular iyi bir teknik direktör ile çalışmıyorsa git-gelli performanslarının genelde ardı arkası kesilmiyor. Çünkü oyuncu ya kendi kendini toparlamaya çalışıyor ya da serbest düşüş ile özgüven sorunları artarak devam ediyor. Buna örnek olarak Emre Kılınç'ı gösterebiliriz mesela. Samsunspor'da veya Sivasspor'da topu ayağına aldığı anda **"tehlike arz eden oyuncu"** olarak tanımlanıyorken; Galatasaray'da ise **"ayakları yere sağlam basamayan bir oyuncuya"** dönüşebiliyor. O yüzden iletişimin de futbolcunun psikolojisinin de teknik ve taktikten çok daha önce tutulması gerektiğini düşünenlerdenim.

**Bahsettiğimiz oyuncu grubuna tekrar dönelim.
Şu anda Berkan Kutlu, belki yarın
Necip Uysal ya da
bir başka dönem İsmail Yüksek...
her zaman iyi oynayacaklar demiyorum.
Fakat **her zaman yürek koyacaklar**,
hatta kötü performansları sonrası
oyundan çıkarken hocasına kapris yapmayıp,
bir sonraki maça aynı istek ve
arzuyla çıkacaklar diyebiliyorum.**

Bildiğimiz bir gerçek var ki; bu oyunculara ülkemizdeki tahammül oranının çok ama çok düşük olduğu. Bizim antrenörlerimizin altyapılardan çıkartmak istediği oyuncu her zaman dünya yeteneklisi olmalı mesela! **Aidiyeti yüksek, yeri geldiğinde elini taşın altına koyan, sorumluluktan kaçmayan, her zaman hazır olan oyuncularla işimiz yok. Haftada üç maça çıkan oyuncunu 60'dan sonra dinlendirecek oyuncuya hiç kafa yormuyoruz. Varsa yoksa yeni Arda Güler bulmalıyım.**

**Yazımın başında dedim ya;
futbol 11 tane
'general' oyuncu ile
oynansaydı bir dönemin
Los Galacticos'u
tüm kupalara ambargo koyar
ve futbolda
2x2 sorusunun cevabı,
her zaman 4 olurdu.
Tarihte başarılı olmuş
takımların hemen hemen
hepsinde bu
yıldız oyuncuların
yanındaki yardımcı
roldeki oyuncuların
kıymetini
ülke olarak
bir türlü anlayamadık.
**Çünkü
bu tip oyuncuları
bugüne kadar
ya psikolojik olarak
çökerttik
ya da ötekileştirip
vasatlaştırdık.****

Belki abartı olacak ama bir dönem Barcelona'nın çarkının dişlilerinin dönmesini sağlayan bir Busquets yetiştirmeyi hedeflemiyoruz mesela. Sade, gösteriştan uzak bir oyunla futbolun basit oynandığında aslında ne kadar kolay bir oyun olduğunu gösteren çocuklar çıkartmak değil hedefimiz. Berkan, hiçbir zaman Busquets olamaz belki. Ama altyapıdan çıkartacağın bir genç, belki yarın sana bunun hayalini kurdurabilir. Tabiki yapılan sert eleştiriler ile zihinlerine pranga vurmazsak.

**Yapı olarak yaptığımız her işe duygu katan,
hatta severek yaptığı işi iliklerine kadar yaşayan
bir millet olduğumuzu düşündüğümüzde de
bence ülkemizde futbolcuların psikolojisi üzerine
Avrupa'ya oranla çarpı iki
kafa yorulması gerektiğine inanıyorum.**

THIS IS
BERKAN KUTLU

CEM ARBER

Futbolun zirvesine çıkma yolculuğu, dünya genelinde her futbolcu için mütevazı başlangıçlara sahne olur. Çok genç yaşlardan itibaren oyuncular, sahada kendilerini benzersiz kılacak becerileri ve teknikleri geliştirmek için eğitim alırlar. Futbolcu adaylarının birçoğu bu oyunu sokaklarda oynamaya başlamış olabilir ancak futbol akademilerinin etkisi bu oyuncuların profesyonellere dönüşmesinde kritiktir. İzleyiciler nezdinde Ajax ve Barcelona futbol akademileri her zaman ilk akla gelenler olmuştur. Yıllar içinde ürettikleri kaliteli yetenekler nedeniyle birçok insan Ajax ve Barcelona'nın akademileri hakkında iyi kötü bilgi sahibidir. Xavi, Iniesta, Lionel Messi ve Sergio Busquets gibi isimlerin hepsinin La Masia'dan mezun olması bu duruma geçerli bir sebep oluşturuyor. Bu arada yeşil sahada efsaneleşen Johan Cruyff, Clarence Seedorf ve Wesley Sneijder gibi Ajax gençlik akademisi ürünlerini de es geçmek olmaz. Ajax ve Barcelona akıllarda yer etmiş olsalar da son dönemde onları geride bırakmaya azimli futbol akademileri de dikkat çekiyor.

Bu sayımızda Avrupa'nın en iyi futbol akademilerine bir göz atıyoruz

AVRUPA'NIN EN İYİ FUTBOL AKADEMİLERİ

Paris Saint-Germain:

Paris Saint-Germain akademisi Avrupa futbolunda ve Fransa özelinde her zaman güçlü bir imaj sahibiydi ancak son on yılda Avrupa'nın önde gelen yetenek geliştiricilerinden biri olarak ortaya çıktılar. Bu sıçrama Paris'in bulunduğu Île-de-France bölgesinde birçok yeteneğin ortaya çıkmasıyla aynı zamana denk geliyor. Birçok açıdan Paris Saint-Germain Enstitüsü'nün hikayesi, Île-de-France'ın hikayesidir. Bu bölge 12 milyonu aşan nüfusuyla 67 milyonluk ülkenin önemli insan kaynaklarından birini barındırıyor. Paris'in parıltısı ve cazibesinin yanı sıra, bölge aynı zamanda göçmen kökenli birçok sosyal dezavantajlı gruba ev sahipliği yapmakta.

Güney Amerikalı futbolcuların sokak futbolu oynayarak yeteneklerini geliştirdiği gibi, PSG'nin bu akademiden mezun olan birçok oyuncusu da Île-de-France'daki düşük gelir grubuna sahip olanların yerleştikleri mahallelerde oynayarak futbola ilk adımlarını atıyorlar. Bu durum, PSG akademisinden mezun olan birçok oyuncunun azimle çalışarak Avrupa genelinde çeşitli kulüplerde süperstar haline gelmesine yol açmış durumda. Moussa Diaby'den, Yacine Adli'ye kadar PSG akademisi birçok yetenek yetiştirmeyi başarmış bir okul. Ancak öne çıkan isim elbette Presnel Kimpembe. Diğerlerinden farklı olarak başarılı savunmacı akademiden mezun olduktan sonra birinci takımda düzenli olarak yer edinmeyi başardı. Kimpembe dışında kulüp genelde en iyi mezunlarını birinci takıma entegre etmekte zorluk çekiyor.

Bu noktada gençlerine şans vermek yerine kulübün Neymar ve Kylian Mbappe gibi isimleri astronomik ücretler karşılığında transfer etmeyi tercih etmesi ülkede tartışılacak bir olgu. Adli, Diaby, Mike Maignan, Boubakary Soumare ve Odsonne Edouard gibi isimler son on yılda kulüpten ayrılan akademi yıldızlarından sadece birkaçı.

Benfica:

Portekiz'in en büyük kulüplerinden biri olan SL Benfica, son dönemde birçok kaliteli oyuncu yetiştirmesinden de anlaşılacağı üzere futbolcu ihracatçısı ülkenin gözde akademilerinden birine sahip.

18. yılını dolduran altyapı tesislerinde; 9 futbol sahası, 20 soyunma odası, 2 orditoryum ve sayısız ekipmanla birlikte 3 spor salonu bulunmakta. FC Porto ve Sporting'in yanı sıra Benfica da Portekiz'de birçok tarihi başarıya imza atmış durumda. Ülke içinde; 38 Portekiz Ligi, 26 Taça de Portugal, 7 Taça da Liga ve 9 Supertaça Cândido de Oliveira kazanmayı başardılar. Bu başarının bir kısmı, akademilerinden mezun olan ve kulüp için başarılı işlere imza atan oyuncuların kalitesine atfedilebilir.

SL Benfica Gençlik Akademisini diğer akademilerden ayıran en önemli özellik, oyuncularını arasında güçlü bir takım sevgisi ve aidiyet duygusu geliştirme noktasındaki başarısı. Kulüp, kariyerlerine Benfica'da başlayan ve kıtadaki çeşitli üst düzey kulüplerde başarılı olan birçok akademi yıldızı yetiştirmeyi başardı. Akademilerinden mezun olanlar arasında Bernardo Silva, Ruben Dias, Ederson ve Joao Cancelo gibi isimler bulunmakta ve şu anda hepsi Manchester City'nin yıldızlarla dolu kadrosunun bir parçası.

Manchester United'da Victor Lindelof, Atletico Madrid'de Joao Felix, Valencia'da Goncalo Guedes ve Lille'de Renato Sanches gibi diğer önemli Benfica akademisi mezunları örnekler arasında sayılabilir. Sporting Lisbon ile birlikte Benfica gençleri, birçok kez Avrupa'da en iyi akademi ödülünü kazandılar ve kendileri için belirlenen yüksek standartları gösterdiler. Benfica altyapılarında 9 yıl boyunca teknik direktörlük yapan Luis Nascimento da kulübün futbol eğitimine yaklaşımını şu sözlerle özetliyor:

“Akademi kulüp için sportif, sosyal ve finansal faydaları olan en temel bir alan. Bizim bakış açımızda antrenman ve eğitim iki farklı kulvar. Oyuncularımızın akademik performansı da antrenmanları kadar her düzeyde izlenir ve teşvik edilir.”

Ajax:

AFC Ajax Akademisi, efsanevi Amsterdam kulübünü Avrupa'daki diğer büyük ve tarihi futbol kurumlarından ayıran belirleyici unsurlardan biri. Hiç şüphesiz en ünlü ve gerçekten bu oyuna damga vuran akademi ürünleri Johan Cruyff'tu.

Cruyff, 1970'lerde Ajax'ın "yenilmez armada" halini almasında başrol oynayan efsanevi bir oyuncu. Daha sonra hem Ajax'ta hem de FC Barcelona'da bir antrenörden çok, bir futbol düşünürü olarak futbol devrimine imza attı. Cruyff'un futbol için ortaya koyduğu vizyon, aynı zamanda "topa sahip olma" olarak da biliniyor ve bugün bile Ajax akademisinin eğitim temelini oluşturuyor.

Bu sistem; teknik yeteneklere, pozisyonların akıcı değişimine, hızlı paslaşmaya ve yüksek pres gücüne odaklanır. Bu nedenle, Ajax'ın akademi oyuncuları, her zaman topa hakim olacak ve sahada güçlü teknik beceri sergileyecek oyuncular olarak yetiştiriliyor. Antrenmanlar bireysel becerileri geliştirmeye odaklanırken; aynı zamanda takım olgusunun her oyuncunun gelişiminin merkezinde kalmasını sağlıyor. Bu bütünsel yaklaşım çok yönlü futbolcular yetiştirmekte ve takım arkadaşları arasında güçlü bir bağ oluşturarak akademi geçirdikleri sürenin çok ötesinde bir dostluk ve birlik duygusu yaratmayı amaçlıyor. Ajax mezunlarının başarısı kendi hikayesini yaratıyor ancak bu akademiye gerçekten dikkate değer kılan şey; yetenek ve karakter yetiştirme konusundaki başarısı.

Kulübün ayrıca Hollanda'nın ikinci ligine katılan Jong Ajax adında bir B takımı da bulunuyor. Bu yapılanma, akademiden profesyonel futbola geçişte güçlü bir köprü sağlıyor. Ryan Gravenberch, Matthijs de Ligt, Donny van de Beek ve birçok diğer akademi yıldızı B takımında kazandıkları tecrübelerle Avrupa sahnesine hazır hale geldiler. Ajax akademisinden mezun olan ve şu anda Avrupa'da dikkat çeken diğer önemli yıldızlar arasında Sergino Dest, Anwar El Ghazi ve Donyell Malen sayılabilir.

EL FUTUR DEL BARÇA

Barcelona:

FC Barcelona'nın La Masia akademisi dünya futbolunda muhtemelen en tanınmış akademidir. Jenerasyonlar boyunca sürekli olarak yetenek geliştiren akademi, 2000'lerin sonları ve 2010'ların başlarında küresel tanınırlık kazandı. Pep Guardiola rehberliğinde, birkaç akademi yıldızı takıma terfi etti ve Barcelona o dönemde birçok kupa kazandı. Buna ek olarak İspanya milli takımı, takımda birkaç La Masia mezunuyla iki Avrupa şampiyonluğu ve bir Dünya Kupası kazandı.

Barcelona takımının oyuncularının çoğunluğu La Masia'dan geliyordu. Lionel Messi, Andres Iniesta, Xavi, Carles Puyol, Pedro, Victor Valdes, Gerard Pique ve Sergio Busquets gibi isimler tüm zamanların en iyi futbol takımlarından birini oluşturdu. La Masia mezunları İngiltere başta olmak üzere diğer ülkelerde de başarı yakaladı. Hector Bellerin, Cesc Fabregas, Pique gibi isimler yanında son zamanlarda Eric Garcia ve Adama Traore gibi oyuncular kariyerlerine Premier Lig'de başladılar. Hatta bazıları daha sonra Barcelona'ya döndü.

Barcelona, mali koşullar nedeniyle zorlandığında kulüp, ileriye giden yolu açmak için bir kez daha akademisine yöneldi. Ansu Fati, Riqui Puig ve Oscar Mingueza gibi isimler A takıma alınarak darboğaz aşılmaya çalışıldı. Barcelona yeni nesil La Masia mezunlarının, kulübün hem sportif hem de ekonomik anlamda Avrupa'nın zirvesinde kalmasına yardımcı olmasını umuyor.

Barça Academy, dünyanın dört bir yanında başarıyla hayata geçirdiği futbol okullarıyla, 5-12 yaş arası sporculara FC Barcelona'nın felsefesi ve değerleriyle futbol öğretmeyi de amaçlıyor. Dünya genelinde 5 kıtada, 30 akademi, 180'den fazla kampüs ve 45.000 sporcu ile faaliyetlerini sürdüren akademide dikkat çeken minik yıldızlara, La Masia'nın kapıları sonuna kadar açılıyor.

Chelsea:

Chelsea'nin Cobham akademisi, dünya futbolunda en iyiler arasında gösteriliyor ve kulüp yetkililerince şu anda en iyi olduğu konusunda güçlü bir iddiaya sahip. Surrey merkezli okul on yılı aşkın süredir İngiltere ve ötesinde, gençlik futboluna hakim durumda bulunuyor. 2010 yılından bu yana dokuz FA Gençlik Kupası finalinde yer aldılar ve bunlardan yedi tanesini kazandılar. 2014'ten bu yana düzenlenen UEFA Gençlik Ligi şampiyonluğunu iki kez kazandılar ve Barcelona ile birlikte bu alanda en başarılı iki kulüpten biri durumundalar.

Roman Abramoviç'in desteğiyle Chelsea kulübü genç takım programına çok para harcadı ve büyük başarılar elde etti. Cobham mezunları, genellikle iyi yetişmiş oyuncular olarak tanımlanıyor ve yalnızca Premier Lig'de değil, Avrupa'nın çeşitli liglerinde kendilerini gösterme fırsatı buluyor. Chelsea'nin kiralamaya dayalı gelişim politikası çoğu zaman eleştirilse de her zaman genç profesyonel oyunculara yüksek rekabetçi bir ortamda gelişmek için değerli bir fırsat sağlar.

2019'da transfer yasağı alan Chelsea, kulüp efsanesi Frank Lampard'ın rehberliğinde büyük oranda akademi oyuncularına yönelmeyi seçti ve Tammy Abraham, Mason Mount, Reece James ve Fikayo Tomori gibi isimleri dünya futboluna sundu. Abraham ve Tomori gibi oyuncular sonrasında kulüpten ayrıldılar ancak her ikisi de yeni takımlarının anahtar üyeleri oldu. Tariq Lamp-tey, Tino Livramento ve Marc Guehi gibi diğer akademik yetenekler de farklı Premier League kulüpleri için en üst düzeyde düzenli olarak oynama fırsatı buldular.

Şu anda İngiltere Premier League'in en büyük yıldızları arasında gösterilen 2 isim de geçmişte Chelsea'de forma giymeleriyle dikkat çekiyor. Manchester City'nin Belçikalı yıldızı Kevin de Bruyne ve Liverpool'un Mısırlı yıldızı Mohamed Salah'a, kariyerlerinin erken dönemlerinde Chelsea tarafından yatırım yapılmıştı.

MERT GÜVEN

BEŞİKTAŞ'TA YAŞANAN DEVRİM, TÜRK FUTBOLUNDAKİ SALTANATI YIKABİLİR Mİ?

Daima Beşiktaş'ın hayatın akışına ve Türkiye'ye benzediğine inanmışım-
dır. Beşiktaş'ı diriltten ve parlak bir gelecek sunan Süleyman Seba'dan sonra
gelen karanlık dönem, Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. yılında sona erdi. Dört
farklı başkanlık döneminden günümüze kadar süregelen bu saltanat reji-
minde Beşiktaş taraftarı ile ülke vatandaşlarında görülen değişiklikler, ne
tesadüftür ki pek çok ortaklık barındırır.

Üreten, kendi kaynaklarından beslenen, sağlam tesisleşme ile borçsuz bü-
yüyen ve bir kültüre sahip olan kulüp; zamanla günü kurtarmak isteyen,
rakiplerinin davranışlarını taklit eden, uluslararası seviyede rekabet ede-
bilmek için kendine uyan sistem yerine yabancı takımlara özenen ve hazır
konarak sadece tüketen bir yapıya dönüştü. Tribünlerden yükselen "Ahmet
Dursun, Seba gitsin" tezahüratlarıyla Beşiktaş, rotasını aksi yöne kırdı.

Tesisleşmede öncü, borçsuz ve kasasında para olan Kara Kartal; hacizlerle
karşı karşıya, bankalara bağımlı, gırtlığa kadar borca batarak elindekini
kaybeden ve mülklerini hayırsever gibi başkalarına sunan bir şekilde ne-
fes almaya çalıştı uzun yıllar boyunca. Daha çok kupa ve başarı diye çıkılan
yolda rakiplerle makasın daha da arttığı, hayal kırıklıkları dolu, öz kaynağını
ve büyük takım reflekslerini kaybeden sıradan bir takıma dönüşmek üze-
reydi. Daha profesyonel yaklaşım beklenirken liyakatten uzak, içi boş hırs ve
hatalı planlamalarla taraftar kimliğinin de dönüştüğü bir ortamda zor nefes
alabiliyordu Beşiktaş.

Değişen Türkiye ile geleneğe aykırı, modern görünen ama daha çok geriye giden ve kazanma arzusuyla başarıya giden yolun güzergahından sapıldığı devirden Beşiktaş da etkilenmişti. Renkleri kadar hayata bakışı da net olan Siyah-Beyazlılar; bulanık, karmaşık ve sürekli farklılık gösteren çarpık ilişkilerin içinde buldu kendini. Süleyman Seba, buruk ve kırgın bıraktığı yuvasının başına Hasan Arat'ın geçmesini istese de bu dilek, kongrede farklı iddiaların ışığında karşılık bulmamıştı. Serdar Bilgili ile 100. yılında kabuk değiştiren Beşiktaş, mirasın etkisiyle zirveye ulaşmıştı. Ama gerçekler ne yazık ki kısa süre içerisinde gün yüzüne çıkacaktı. Cem Papila'nın yönettiği, İnönü'de oynanan olaylı Samsunspor maçında karanlık bir tünele girdi Beşiktaş.

Sancılı günlerin başladığı ortamda Serdar Bilgili, başkanlık koltuğunu yönetim kurulundan arkadaşı Yıldırım Demirören'e bıraktı. Her yıl kadronun değiştiği, yüksek oyuncu sirkülasyonlu Kara Kartal, 2009'a kadar ancak birkaç Türkiye Kupası zaferiyle avunmuştu. Avrupa'da gelen kötü sonuçlar, Türkiye'de erken atılan havlular ve yıldız diye nitelendirilen ama bir işe yaramayan transferlerle sürekli yerinde saydı Siyah-Beyazlılar. Jorge Mendes'in neredeyse kulübe ortak olmasıyla yükselen "Yeter Yıldırım Demirören!" sesleriyle sonunda tepki koymuştu kötü gün taraftarları. Feda dönemi ile birlikte isimler değişse de aynı anlayışla Bilgili yönetiminden Fikret Orman, koltuğu devraldı. Sonradan anlaşılacaktı ki feda edilen sadece Beşiktaş olacaktı.

Seba'ya karşı takılan saygı maskesi, yenilenen stadyum ve yapılanan takımla her şey doğru gözükse de o dönemki ülke şartlarıyla paralel bir şekilde tribün kültürü de ölmüş ve yaşanan değişim sadece çarkın dönmesini sağlamıştı. Üst üste gelen iki şampiyonluk ve Avrupa'da kazanılan başarılarla yine gözü asla doymayan ve eskisinden daha çok tüketmek isteyen bir bağımlıya dönüştü Kartal. Çarkın başa sarmasıyla doğru adımlar direkt terk edildi. Kazanılan büyük başarılar ve gelirlerin ardından çok değil, iki sezonda yine çıkmaz sokağa girdi Beşiktaş. Bu yaşanırken de bağrına bastığı isimleri tek tek kaybetti. Daima taraftarıyla beraber yürüyen Beşiktaş, sevenleriyle inatlaşır oldu. Her şeyi yutan tribünler, bu duruma kayıtsız kalmadı ve yine sözde değişime gidildi. Bu seferki başkan, Fikret Orman yönetimindeki ikinci adam Ahmet Nur Çebi'ydi. Çebi ile Orman arasındaki çatışmanın sonunda Beşiktaş için yenilikten bahsetmek söz konusu bile değildi.

Taraftarın gözünü boyayan Sergen Yalçın tercihi ve adı konmayan yeni feda döneminde gelen şampiyonluk, beklenen sonu biraz olsa da geciktirmeyi başardı. Kasa boşaldığı için taraftar 'Bırakmam Seni' dediğinde yine duygular sömürüldü. Aslında bunu söylemesi gereken, Kartal'ın kanını emen iktidar anlayıştı. Her gün gelişmesi gereken Beşiktaş, Seba'dan beri devamlı geriye gitti. Çebi yönetimi, bu veliaht rejiminin en kötüsüydü. Amatör branşlarda ligden düşmeler, gelen kupaların kesilmesi, berbat bir iletişim, futbolda hoca sirkülasyonu, yok pahasına kaybedilen gençler ile futbol hakkında fikri olmayan insanların ancak yapabileceği transferler, stadyum sponsorluğu ve Cumhuriyet'e özel forma en temel skandallardı.

BU YOL

BEŞİKTAŞLI LARIN

YOLU.

HASAN
ARAT

Artık Beşiktaş yönetilmiyor, adeta idare ediliyordu. Siyah-Beyazlılar, üst üste 3 sezon sırasıyla Kasım, Ekim ve Eylül'de Süper Lig'e havlu attı. Her geçen gün büyüyen değer kaybının yanında yok olan bir muhalefet, söz verildiği halde zaman aşımına uğrayan hesap sormalar, göstermelik başkan adayları, yozlaşan kongre kültürü ve kraldan çok kralcılarla ele geçirilmişti Beşiktaş. Herkesin razı olduğu bu düzende kimse kimseye dokunmadı.

En dibe vurduktan sonra daha fazla düşemezsin. İşte Beşiktaş tam da bu yerdeydi. Süleyman Seba'nın vaktiyle işaret ettiği Hasan Arat, kolları sıvandı ve Beşiktaş'ı kurtarmak için harekete geçtiğini ilan etti. Herkesin yanan ev edebiyatı yaptığı ortamda "Beşiktaş'ın kimseye borcu yoktur. Herkesin Beşiktaş'a borcu vardır" diyerek yola çıkan Arat, mevcut yapıya karşı adeta devrim yaptı. Rekor katılımlı seçimde her sandıkta önde olan Hasan Arat, büyük bir farkla Beşiktaş'ın yeni başkanı olduğunda yitirilen itibarı, kulübün büyüklüğünü, efsanelerini ve eski güzel günlere dönmek için izlenecek projeleri camiaya sundu. Beşiktaş, yıllardır eksikliğini hissettiği camia liderine sonunda kavuştu. Şeffaflık ilkesi benimsenirken, kulübün içine sürüklendiği bataklık tamamen gün yüzüne çıkarıldı. Doğru iletişim ve hamlelerle kaybolan umutlar ve yok olan hayallerin ardından tüylerini yolan Kara Kartal, yeniden canlandı. Özüne dönen Beşiktaş, dümeni güneşli günlere kırdı. Karanlıktan aydınlığa geçen Siyah-Beyazlılar, esaretle bağlı olduğu zincirleri kırmaya başladı.

“Daha kötü ne olabilir” dendiğinde çıtayı yükselten Türk futbolunda felaketler silsilesi tüm hızıyla devam ediyor. Tek tek saymaya başlasak 3 yazı da ancak toparlanır. Ama görünen o ki yine sisteme karşı alternatif sunmak yerine yine şeklen isim değiştirilecek. Gelenin gideni arattığı, futbol dışında her şeyin düşünüldüğü, göstermelik seçimin yapıldığı ve iplerin başkalarının elinde olduğu düzende yeni bir Hasan Arat çıkabilir mi? Süleyman Seba ekolüne dönmek gerçekten imkansız mı? Yoksa yeterince dibi boylamadık mı?

Dolmabahçe’de tünelin ucunda ışık var. Daima öncü olan Siyah-Beyazlılarda aksi de düşünülemez. Beşiktaş’ta yaşanan devrimin önce Türk futbolunda, ardından da hayatımızda görülmesi dileğiyle...

